

Ivana Goričan je letos zaključila šolanje na Gimnaziji in srednji kemijski šoli Ruše kot ena izmed 12 zlatih maturantov. Bila je tudi ena od štirih, ki so na poklicni maturi prejeli vse točke. Poleg predmetov poklicne mature je opravljala še »peti predmet« na splošni maturi in tudi tam dosegla odličen uspeh.

Naši dijaki so že dolga leta zelo uspešni na poklicni maturi, vsako leto imamo več zlatih maturantov in smo srednja tehniška šola z najvišjim odstotkom le-eh v Sloveniji. Največ zlatih je bilo med farmacevtskimi tehnikami, Ivana pa je obiskovala program kemijskega tehnika.

Kako bi se predstavila?

Doma sem iz okolice Lovrenca na Pohorju, natančneje s Činžata. Junija letos sem zaključila srednjo šolo in se vpisala na fakulteto za kemijo v Mariboru. V prostem času zelo rada berem knjige, še posebej pustolovske in takšne, ki z realnim svetom nimajo opraviti veliko; rada pa posežem tudi po drugih vsebinah. Šola in učenje mi nista bila nikoli muka in upam, da bo tako tudi v prihodnje. Zanima me veliko različnih področij, še posebej naravoslovne vede. Vedno se trudim doseči zastavljene cilje, saj mi da to občutek zadovoljstva in sreče.

Odločitev za srednjo šolo v Rušah je bila najbrž pretehtana ali drugače povedano: zakaj si se odločila, da si pridobiš izobrazbo kemijskega tehnika? (Če se ne motim, si bila najprej vpisana na gimnazijo)?

Leta, preživeta v srednji šoli, so res nekaj posebnega. Ravno po osnovni šoli se prvič srečaš s skupino ljudi, ki imajo podobne interese, kot jih imaš sam. In to dijake, ki skupaj preživijo štiri leta, poveže. Zato je bila odločitev težja, saj sem vedela, da bom morala s sošolci v razredu najti nek skupen jezik.

Na informativnem dnevu v Rušah sem šla le na predstavitev gimnazije. Na dan vpisa nisem vedela, kam naj se vpišem, verjetno sem program kemijskega tehnika napisala ravno zato, ker se mi je ta predmet zdel zanimiv in razgiban že v osnovni šoli. Po enem tednu sem se prepisala na gimnazijo (sprasovala sem se, ali je ta stroka res tisto, kar si želim), a po nekaj dneh trdno odločena prišla nazaj na kemijo (pogrešala sem strokovne predmete, čeprav so bili v prvem tednu obravnavani le začetki) in s ciljem, da bom kemijo tudi študirala. Program kemijskega tehnika je bila zagotovo ena izmed najboljših odločitev, ki sem jih do zdaj sprejela v življenju.

Je srednja šola izpolnila tvoja pričakovanja?

Na srednjo šolo sem prišla popolnoma brez pričakovanj; pojavila in oblikovala so se kasneje. Dijaki od srednje šole pričakujejo veliko koristnega znanja, nove prijatelje in znance in tudi razumevajoče profesorje. Večina teh stvari se je izpolnilo, le pri kakšnem predmetu kdaj pa kdaj pričakuješ poglobljeno obravnavo določene snovi, kar pa zaradi obilice snovi ni mogoče. Če se je kdaj našla kakšna takšna snov, smo jo s sošolci in sošolkami podrobno raziskali sami, o svojih ugotovitvah pa na kratko poročali tudi profesorjem, ki so nam z veseljem prisluhnili.

Si pričakovala, da boš na poklicni maturi prejela vse točke?

Srednja šola je pridobivanje znanja za življenje, nadaljnji študij in seveda tudi za maturo. Sami maturi sem se precej posvečala že med šolskim letom v četrtem letniku, kar je velik plus, saj te tako čaka manj dela doma. Na zaključek srednje šole sem se pripravljala kar nekaj časa, najbolj intenzivno v zadnjih tednih, vendar takšnega uspeha zagotovo nisem pričakovala. Seveda sem želela maturo opraviti čim bolje, vendar mi je bilo glavno, da pridobim vse pogoje za študij. Zelo sem vesela, da sem dosegla takšen uspeh, vendar to ni cilj mojega šolanja, pač pa šele začetek.

Šolanje boš nadaljevala na fakulteti za kemijo. V čem vidiš prihodnost kemijske stroke in na katerem področju znotraj kemijske stroke bi rada delala?

Znanost izjemno hitro napreduje. Že danes se znanstveniki veliko posvečajo okolju, zdravju in nasploh človeku, v prihodnosti pa bodo ta področja zagotovo predmet še obsežnejših raziskav. Vedno več je boleznih in okoljskih problemov. In kdo bo iskal rešitve za to? Kemiki, farmacevti in drugi naravoslovci. Prihodnost kemijske stroke je torej v vsem, če se le dovolj poglobimo.

Kemija zajema veliko področij, nekatera so mi seveda ljubša, druga manj. Na delovnem mestu se ne vidim v laboratoriju za pultom, pač pa bi raje razvijala neke nove ideje in raziskovala. Želim si bolj terenskega dela, saj se mi zdi to zelo zanimivo. Po drugi strani pa si želim kemijo tudi poučevati, saj sem drugim vedno rada razlagala snov, delo profesorjev pa mi je vedno delovalo zelo razgibano.

Kaj misliš o trditvi, da je prav kemija največ prispevala k onesnaževanju našega planeta (pesticidi, izpušni plini ...). Lahko kemija tudi pripomore k rešitvi problema onesnaževanja. Meniš, da ste v času šolanja temu vprašanju namenili dovolj pozornosti?

Če rečem, da je kemija v vsem, se ne bi vsi strinjali, pa vendar kemija JE v vsem. Z njo imamo opravka pri hrani, čistilih, oblačilih ... Z njeno pomočjo je človeštvo pridobilo marsikaj, a ogromno tudi izgubilo. Kemijska industrija, pogosto povezana z drugimi strokami, povzroča veliko razdejanje na Zemlji, a se da tudi popraviti. S pomočjo posredno ali neposredno vpletene kemije bomo lahko rešili nekaj problemov. Lahko je govoriti, težje storiti; za to so potrebne velike, močne skupine ljudi z novimi idejami in pa seveda vsi, ki bi bili pripravljeni pomagati.

Tudi v času šolanja smo tej problematiki posvetili kar nekaj časa. Mislim, da smo se začeli bolj zavedati teh sodobnih težav. Okolju smo posvečali kar nekaj pozornosti pri stroki, veliko pa smo se o tej tematiki pogovarjali tudi pri angleščini in drugih predmetih.

Meniš, da si v srednji šoli pridobila dovolj »podlage« za študij – znanje, delovne navade ...?

Vsako leto šolanja ti da nekaj novih izkušenj, nekaj novega znanja. Sama menim, da sem dobila dovolj podlage, vsaj na določenih področjih. Delovne navade, primerne za študij, po mojem največ dobiš v tednih/ dneh priprave na maturo, saj šele takrat zares vidiš, v kakšen časovnem obdobju si zmožen predelati vso snov. V teh 4 letih sem zagotovo dobila kar nekaj znanja in delovnih navad, vendar pa je študij nekaj popolnoma drugega kot osnovna oziroma srednja šola; prej smo se učili, zdaj bomo študirali. Vem pa, da mi bo vsaka pridobljena izkušnja pomagala ne le na študiju, pač pa tudi sicer v življenju.

Bi osnovnošolcem, ki jih zanima kemija, in takih najbrž ni malo, svetovala naj se vpišejo v kemijski program v Rušah?

Če bi bila še enkrat v devetem razredu in izbirala šolo na nadaljnje izobraževanje, bi vsekakor izbrala kemijski program v Rušah. To tehniško smer svetujem vsem, ki jih zanima kemija. V tem programu se srečuješ z različnimi strokovnimi predmeti in delom v laboratoriju, delovna mesta za kemijske tehnike pa so na različnih področjih. Pomembno se mi zdi tudi to, da se še posebej v laboratoriju naučiš odgovornosti in skupinskega dela. Velik plus Ruš so zagotovo tudi urejene prometne povezave in bližina dijaškega doma za vse, ki prihajajo od daleč.

Kaj ti bo ostalo v spominu na srednješolska leta (v dobrem in morda tudi v slabem smislu):

Leta izobraževanja na srednji šoli v Rušah mi bodo vsekakor ostala v zelo lepem spominu; bila so včasih zabavna, včasih pa je bilo vzdušje v razredu tudi »zateglo«. V spominu mi bodo ostali profesorji, s katerimi se lahko pogosto pogovarjaš tudi o čem drugem kot pa le o določeni obravnavani snovi. In prehitro so minila, še posebej četrti letnik, v katerem se stvari dogajajo res pospešeno: plesne vaje, maturantski ples, priprave in učenje za maturo in na koncu vsega še podelitev.

Dnevi preživeti na GSKŠ Ruše so bili res super, za kar gre posebna zahvala že prej omenjenim razrednim soborcem, vsem profesorjem in seveda gospodu ravnatelju.

Tilka Kumprej